

Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání

ZPRACOVATELSKÝ PRŮMYSL

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

SPOLUFINANCOVÁNO EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČESKÉ REPUBLIKY

Oblasti vzdělávání v Národním kvalifikačním rámci terciárního vzdělávání

Oblasti vzdělávání se rozumí ucelený a vzájemně související úsek terciárního vzdělávání, v jehož rámci vznikají a uskutečňují se studijní programy. Oblast vzdělávání přitom není pouhým souhrnem v současnosti uskutečňovaných studijních programů s určitým společným jádrem, ale spíše prostorem, který by měl umožnit flexibilní vývoj studijních programů v budoucnu (integrace a další přeměny existujících programů a vznik programů nových).

Oblast vzdělávání je vymezena především deskriptory popisujícími výstupy z učení, které standardizovanou formou vyjadřují cíle vzdělávání a rovněž odrážejí společný teoretický metodologický, případně také filozofický a hodnotový základ dané oblasti vzdělávání.

Obecný popis oblasti vzdělávání zahrnuje zejména:

- jednoduchý a výstižný název oblasti vzdělávání;
- stručný popis historie, povahy a tematického rozsahu oblasti vzdělávání;
- poslání oblasti vzdělávání (co je předmětem a cílem poznávání v dané oblasti);
- uvedení páteřních oborů, které jsou jako akademické disciplíny pro danou oblast vzdělávání charakteristické a určující;
- vymezení cílů vzdělávání v dané oblasti;
- rámcový profil absolventů v dané oblasti vzdělávání s uvedením charakteristických profesí, zejména pak profesí regulovaných, které jsou relevantní;
- vztahy k ostatním oblastem vzdělávání (vč. mezních oborů).

Deskriptory oblastí vzdělávání převádějí volněji formulované popisy oblastí vzdělávání do kategorie očekávaných výstupů z učení – znalostí, dovedností a dalších způsobilostí (kompetencí) absolventů, a to v souladu s národními deskriptory kvalifikačního rámce. Zaměřují se přitom na:

- **odborné znalosti** (konkretizace faktických i teoretických znalostí a stupně porozumění typického absolventa páteřního oboru),
- **odborné dovednosti** (konkretizace výzkumných, uměleckých nebo jiných praktických postupů uplatňujících odborné znalosti dané úrovně).

Pokud jde o obecné způsobilosti, tato kategorie vyjadřuje především kontext, v němž se od absolventa očekává, že bude odborné znalosti a odborné dovednosti uplatňovat, a míru samostatnosti a odpovědnosti, s jakou tak bude činit. Obecné způsobilosti jsou obecně popsány národními deskriptory jako společné napříč všemi oblastmi vzdělávání, a deskriptory oblastí vzdělávání proto tento typ výstupů z učení v zásadě nespecifikují.

Závaznost oblastí vzdělávání

Je přirozené, že existující oblasti vzdělávání zahrnují širokou a proměnlivou škálu oborů s různou mírou akademického nebo naopak profesního zaměření, z nichž některé se nacházejí na pomezí dalších oblastí vzdělávání. Účelem formulace deskriptorů oblastí vzdělávání proto zjevně nemůže být stanovení minimálního standardu platného pro všechny obory v dané oblasti vzdělávání, ani stanovení akademicky optimálního profilu absolventa. **Deskriptory oblastí vzdělávání se budou vztahovat k typickému absolventu páteřního oboru oblasti vzdělávání a budou vyvážené brát v úvahu akademický i profesní účel vzdělávání.** V tom se liší od národních deskriptorů, které představují minimální standard, tedy charakterizují odborné znalosti, odborné dovednosti a obecné způsobilosti, které musí absolvent prokazovat při absolvování daného stupně vzdělání.

ZPRACOVATELSKÝ PRŮMYSL

STRUČNÝ POPIS POVAHY, TEMATICKÉHO ROZSAHU A HISTORIE OBLASTI

Přeměna přírodního zdroje do užitečné podoby a její další zušlechťování za vynaložení práce a s použitím nástrojů pro naplnění hmotných potřeb člověka provází lidstvo od pradávna. Od chvíle, kdy zpracování surovin nejrůznějšího původu a následující výroba užitečných věcí přestala být řemeslem a přesunula se z dílen do továren, je zpracovatelský průmysl zdrojem hmotné kultury v masovém měřítku. Právě zpracovatelský průmysl zahájil industriální epochu lidstva a podílí se rozhodující měrou na dosažení a udržení materiálního standardu v našem civilizačním okruhu.

Zpracovatelský průmysl je v České republice jedním z rozhodujících zdrojů tvorby hrubého domácího produktu a zároveň je určující silou zahraničního obchodu. Díky své rozmanitosti, rozličnosti nároků na kvalifikaci pracovní síly i různosti míry přidané hodnoty reagují jednotlivé obory zpracovatelského průmyslu různě na celkový vývoj ekonomiky, případně na různé stimuly, kterými je ovlivňována. Jako celek toto průmyslové odvětví dává možnost diverzifikace v rámci celkové strategie rozvoje ekonomiky.

Rozsahem a různorodostí oborů patří k nejširším oblastem národního hospodářství. Zahrnuje nejen velké množství vědních disciplín v jejich aplikované podobě, ale i technologie v tradičních průmyslových odvětvích, a v současné době stále více vystupuje do popředí multidisciplinarita, která je reakcí na technologické a materiálové požadavky doby. Zpracovatelský průmysl navazuje na jiná výrobní odvětví – zemědělství, chemický průmysl, hutnictví, hornictví atd., jejichž produkty jsou zde vstupní surovinou určenou k dalšímu přetváření.

Zpracovatelský průmysl zahrnuje mechanickou, fyzikální nebo chemickou přeměnu materiálů nebo komponentů na nové produkty (zboží). Materiály, látky a suroviny, které se využívají jako vstupy zpracovatelského průmyslu, jsou produkty zemědělství, lesnictví, rybolovu a akvakultury, těžby, dobývání kamene a písků a jílu nebo se též může jednat o produkty jiných zpracovatelských činností. Podstatná změna, renovace nebo rekonstrukce produktů se obecně považuje za výrobu zboží a zařazuje se tedy do zpracovatelského průmyslu. Výsledkem výrobního postupu jsou buď hotové výrobky určené pro užívání nebo spotřebu nebo polotovary určené k dalšímu opracování nebo zpracování.

Zpracovatelské technologie vyžadují specifické znalosti a jejich kombinaci (multidisciplinarita), které se v jiných oborech nepoužívají, proto je nutné v tomto ohledu koncipovat i vzdělávání. Základním posláním terciárního vzdělávání v oblasti vzdělávání „Zpracovatelský průmysl“ je výchova teoreticky i prakticky zdatných absolventů s tvůrčím potenciálem. Ten předpokládá dobré teoretické základy v technických vědách, ale i flexibilitu a schopnost dále se vzdělávat a komunikovat ve svém oboru. K tomu jsou nezbytné odpovídající znalosti světového jazyka a schopnost využívat informačních zdrojů a aplikovat je. Obrovská rozrůzněnost oborů zpracovatelského průmyslu vede k velkému množství inženýrských studií, která jsou nutně specializovaná. Přesto si všechny obory udržují společné klasické základy v matematice a fyzice, měření a regulaci, nauce o materiálu a ovšem i celkové úsilí o prakticky orientovaný inženýrský přístup k řešení problémů zahrnující rovněž legislativní, ekonomické a manažerské aspekty.

PÁTEŘNÍ OBORY

Páteřními obory v oblasti vzdělávání Zpracovatelský průmysl jsou:

- Výroba potravinářských výrobků a nápojů,
- Výroba textilií a textilních výrobků,
- Výroba oděvů, zpracování a barvení kožeshin,
- Činění a úprava usní, výroba brašnářských a sedlářských výrobků a obuvi,
- Zpracování dřeva, výroba dřevařských, korkových, proutěných a slaměných výrobků kromě nábytku,
- Výroba vlákniny, papíru a výrobků z papíru,
- Vydavatelství, tisk a rozmnožování nahraných nosičů,
- Výroba koksu, jaderných paliv, rafinérské zpracování ropy,
- Výroba chemických látek, přípravků, léčiv a chemických vláken,
- Výroba pryžových a plastových výrobků,
- Výroba ostatních nekovových minerálních výrobků,
- Výroba základních kovů a hutních výrobků,
- Výroba kovových konstrukcí a kovodělných výrobků (kromě strojů a zařízení),
- Výroba a opravy strojů a zařízení,
- Výroba kancelářských strojů a počítačů,
- Výroba elektrických strojů a zařízení,
- Výroba radiových, televizních a spojových zařízení a přístrojů,
- Výroba zdravotnických, přesných, optických a časoměrných přístrojů,
- Výroba motorových vozidel, výroba přívěsů a návěsů,
- Výroba ostatních dopravních prostředků a zařízení (např. motocyklů),
- Výroba nábytku,
- Recyklace druhotných surovin.

Jedná se o obory, které pro výrobu využívají téměř všechny dostupné materiály, energetické zdroje a technologie. Tento široký záběr je navíc doplněn velkým počtem nejrozličnějších kombinací, které vedou ke stále novým inovacím a k vytváření nových speciálních zpracovatelských zaměření. V malé míře je v ČR zastoupen obor fyzikálního inženýrství a nově vznikající nanotechnologické obory. Recyklace jsou samostatně definovány zejména na zemědělských univerzitách, kde jsou zavedeny jako obory nakládání s biologickým odpadem. V oblasti vzdělávání Zpracovatelský průmysl jsou recyklace uvažovány vždy jako rozšiřující součást příslušného oboru.

VYMEZENÍ CÍLŮ VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávání v oblasti musí obsáhnout potřebné teoretické oblasti, rozvinout tvůrčí a komunikační schopnosti studenta a současně ho připravit na efektivní a pohotové řešení problémů v inženýrské praxi.

Cílem vzdělávání je připravit absolventa, který získá profesi a který může zastávat profesní funkci v dané oblasti průmyslu. Absolvent by měl být schopen zvládnout manažerský aspekt své funkce, případně by měl být schopen se uplatnit i jako manažer nebo zastávat funkci v odborné administrativě.

Profil absolventa musí být vyvážen mezi co nejvyšší odborností a specializací na jedné straně a univerzalitou a následnou flexibilitou na pracovním trhu na straně druhé.

RÁMCOVÝ PROFIL ABSOLVENTŮ

Absolvent má znalosti relevantních zpracovatelských technologií v závislosti na stupni studia. Je schopen aplikovat své znalosti a dovednosti v přístupu k řešeným problémům, tzn.:

- umí získávat, analyzovat a zpracovávat informace ze své oblasti,
- na základě abstrakce a rozlišení podstatného a zanedbatelného je schopen navrhnout řešení problému,
- dokáže předvídat důsledky navrženého řešení a jeho soulad s vytčenými cíli,
- je schopen posoudit výhody a nevýhody různých přístupů k dané problematice,
- umí komunikovat o problému s odborníky ve svém oboru i s ostatními,
- je připraven na týmovou spolupráci, případně vedení kolektivu,
- dbá při veškerém rozhodování na ekonomické a ekologické aspekty své činnosti.

Absolventi krátkého cyklu prokazují specializované a odborné znalosti přírodovědných, technických, ekonomických a informatických disciplín, prokazují technologické znalosti určitého zaměření vycházející z materiálového inženýrství, chemických a fyzikálních procesů, prokazují schopnosti ovládat technologické úseky a předávat znalosti a zkušenosti ostatním pracovníkům, umí s využitím odborných znalostí a na základě vymezeného úkolu samostatně řešit obvyklé praktické problémy v oboru, realizovat výkonné činnosti provozní praxe pod odborným dohledem, umí shromáždit a zpracovat příslušné informace v rámci přidělených úkolů.

Absolventi bakalářských studijních programů prokazují široké znalosti přírodovědných, technických, ekonomických a informatických disciplín a porozumění jejich vzájemným vztahům, dovedou shromáždit data a na jejich základě provést analýzu problému, realizovat výkon technických a řídicích funkcí. S využitím odborných znalostí a na základě rámcově vymezeného úkolu umějí řešit praktické problémy v oboru na nižších stupních řízení a použít některé základní výzkumné postupy v oboru při řešení praktických problémů v oborové praxi.

Absolventi magisterských studijních programů prokazují široké a hluboké znalosti předmětu a rozsahu oboru odpovídající soudobému stavu poznání, které doplňují znalostí hraničních a jiných disciplín, což jim umožňuje výkon nejvyšších funkcí v provozní oblasti, realizaci analýzy a syntézy problémů praxe. Dovedou s využitím odborných znalostí samostatně vymezit a tvůrčím způsobem řešit teoretický nebo praktický problém praxe, přičemž umí použít některé z pokročilých výzkumných postupů v oboru způsobem umožňujícím získávat nové původní informace z praxe.

Absolventi doktorských studijních programů prokazují hluboké a systematické znalosti předmětu a rozsahu oboru odpovídající soudobému stavu poznání umožňující komunikaci nejen v rámci vlastního oboru, ale i se zástupci hraničních a jiných oborů, prokazují hluboké a systematické znalosti a porozumění teoriím, konceptům a metodám, které jsou v popředí poznání oboru na mezinárodní úrovni umožňující koncepční a plánovací činnost v provozní praxi a v oblasti vědeckého bádání. Dále prokazují porozumění systému věd a výzkumným problémům na pomezí oborů umožňující mezioborovou spolupráci, umí navrhnout a používat pokročilé výzkumné postupy způsobem umožňujícím rozšiřovat poznání oboru původním výzkumem pro řešení problémů provozní praxe i vědeckého bádání, jsou schopni realizovat aplikovaný výzkum, ověřit hypotézy v praxi, resp. navrhnout praktické využití závěrů výzkumu.

Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání

DESKRIPTORY OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ

	Program krátkého cyklu	Bakalářský studijní program	Magisterský studijní program	Doktorský studijní program
	Absolventi studijního programu			
Odborné znalosti	<ul style="list-style-type: none"> prokazují specializované a odborné znalosti přírodovědných, technických, ekonomických a informatických disciplín, například technologické znalosti určitého zaměření vycházející z materiálového inženýrství, chemických a fyzikálních procesů, prokazují znalosti metod vyžadovaných pro výkon samostatných odborných činností spojených s praktickou činností v konkrétních zpracovatelských oborech, prokazují přehled o teoriích a konceptech, na nichž se metody oboru zakládají, a o prostředí jejich uplatňování v praxi, například v oblasti zkušebnictví prokazují znalosti vybraných okruhů zkušebních metod a schopnosti samostatně hodnotit vybrané parametry v praxi, v oblasti zbožíznalství prokazují schopnost identifikovat kvalitativní parametry u vybraných okruhů výrobků a řešit reklamace. 	<ul style="list-style-type: none"> prokazují široké znalosti přírodovědných, technických, ekonomických a informatických disciplín se znalostí jejich vzájemných vztahů, například znalosti procesního inženýrství ve vybraných zaměřeních, materiálového inženýrství, konstrukce a vlivu zpracovatelských parametrů na výsledné produkty, v oblasti zkušebnictví prokazují znalosti zkušebních metod ve vybraných zaměřeních a jsou schopni je aplikovat v praxi, prokazují široké znalosti teorií, konceptů a metod oboru umožňující shromáždit data a provést analýzu problému, realizovat výkon technických a řídicích funkcí, například v oblasti zbožíznalství prokazují schopnost identifikovat kvalitativní parametry u výrobků v určitých zpracovatelských oborech, prokazují porozumění možnostem, podmínkám a omezením využití teorií, konceptů a metod oboru v praxi. 	<ul style="list-style-type: none"> prokazují široké a hluboké znalosti předmětu a rozsahu oboru odpovídající soudobému stavu poznání doplněné znalostí hraničních a jiných disciplín, například znalosti procesního inženýrství pro více technologických zaměření ve vazbě na materiálové inženýrství, konstrukci strojů, forem a přípravků, fyzikální a chemické aspekty procesů, v oblasti zkušebnictví prokazují znalosti zkušebních metod několika zaměření a schopnost je v praxi aplikovat, mají schopnost prezentovat a hodnotit komplikované procesy a okrajové podmínky po dobu životnosti výrobků, prokazují široké a hluboké znalosti teorií, konceptů a metod odpovídající soudobému stavu poznání v oboru umožňující výkon nejvyšších funkcí v provozní oblasti, realizaci analýzy a syntézy problémů praxe, například v oblasti zbožíznalství prokazují schopnost identifikovat kvalitativní parametry výrobků v širších souvislostech ve vztahu ke zpracovatelským oborům (např. vliv substancí na zdraví), legislativních a ekonomických aspektů, prokazují porozumění možnostem, podmínkám a omezením využití poznatků souvisejících oborů pro řešení problémů provozní praxe. 	<ul style="list-style-type: none"> prokazují hluboké a systematické znalosti a porozumění předmětu a rozsahu oboru odpovídající soudobému stavu poznání umožňující komunikaci nejen v rámci vlastního oboru, ale i se zástupci hraničních a jiných oborů, například v oblasti zpracovatelského prokazují dokonalé technologické znalosti zahrnující aspekty materiálového inženýrství, nanotechnologií, chemických a fyzikálních procesů, konstrukce, bezpečnost práce, mají schopnost zásadních inovativních změn ve vybraných zpracovatelských oborech včetně legislativního i ekonomického hodnocení, prokazují hluboké a systematické znalosti teorií, konceptů a metod, které jsou v popředí poznání oboru na mezinárodní úrovni umožňující koncepční a plánovací činnost v provozní praxi a v oblasti vědeckého bádání, například znalosti zkušebních metod, certifikací ve vazbě na strukturu materiálů, fyzikálních a chemických vlastností včetně nanostruktur, amorfních, krystalických i heterogenních fází, prokazují porozumění systému věd a výzkumným problémům na pomezí oborů umožňující mezioborovou spolupráci.

Národní kvalifikační rámec terciárního vzdělávání

	Program krátkého cyklu	Bakalářský studijní program	Magisterský studijní program	Doktorský studijní program
	Absolventi studijního programu			
Odborné dovednosti	<ul style="list-style-type: none"> umí s využitím odborných znalostí a na základě vymezeného úkolu samostatně řešit obvyklé praktické problémy v oboru, realizovat výkonné činnosti provozní praxe pod odborným dohledem, například řídit dílčí technologické úseky včetně zavádění nových výrob, umí řídit seřizování procesů a odstraňování výrobních poruch, zpracovávat provozní dokumentaci, umí shromáždit a zpracovat příslušné informace v rámci přidělených úkolů, ve zkušebnictví např. hodnotit vybrané vlastnosti materiálů, polotovarů a výrobků. Umí nastavovat parametry zpracovatelských procesů na základě hodnocení surovin či polotovarů, prokazují schopnosti ovládat technologické úseky a předávat znalosti a zkušenosti ostatním pracovníkům. 	<ul style="list-style-type: none"> umí s využitím odborných znalostí na základě rámcově vymezeného úkolu řešit praktické problémy v oboru, například dovedou řídit na nižších stupních řízení technologické provozy v určitých zpracovatelských oborech, včetně přípravy výroby, umí obsluhovat jednotlivé segmenty provozu a umí naučit ostatní pracovníky potřebným úkonům, v oblasti zkušebnictví umí vést úsek zkušebny, vstupní a výstupní kontroly v souvislostech, umí vysvětlit a naučit ostatní pracovníky potřebným úkonům, umí vyhledat, utřídit a interpretovat informace relevantní pro řešení vymezeného praktického problému v praxi, například v oblasti zbožíznalství zjišťovat a dokumentovat parametry zboží, umí použít některé základní výzkumné postupy v oboru v rozsahu potřebném pro řešení praktických problémů v oborové praxi. 	<ul style="list-style-type: none"> umí s využitím odborných znalostí samostatně vymezit a tvůrčím způsobem řešit teoretický nebo praktický problém praxe, například v oblasti zpracovatelské umí řídit technologické provozy včetně navazujících úseků, má schopnost tvorby inovačních změn technologických provozů, v oblasti zkušebnictví umí řídit úsek kvality v několika oborových zaměřeních, má schopnost komplexního posouzení včetně legislativních a ekonomických aspektů, umí samostatně a tvůrčím způsobem řešit komplexní problém s použitím vybraných teorií, konceptů a metod v oboru zpracovatelské zpracovat i rozsáhlé analyticko-syntetické práce v rámci celé organizace, umí použít některé z pokročilých výzkumných postupů v oboru způsobem umožňujícím získávat nové původní informace z praxe. 	<ul style="list-style-type: none"> umí navrhopvat a používat pokročilé výzkumné postupy v oboru způsobem umožňujícím rozšiřovat poznání oboru původním výzkumem pro řešení problémů provozní praxe i vědeckého bádání, například v oblasti zbožíznalství umí provádět vysoce specializované činnosti spojené se zaváděním nových a inovovaných výrobků v širokých souvislostech, umí rozvíjet a vyhodnocovat teorie, koncepty a metody oboru včetně vymezení oborů nebo jejich zařazení do širší oblasti s cílem mezioborové spolupráce, například v oblasti zpracovatelské umí navrhopvat a realizovat nové zpracovatelské postupy, jsou schopni realizovat aplikovaný výzkum, ověřit hypotézy v praxi, resp. navrhnout praktické využití závěrů výzkumu, mají schopnost zavádění nových postupů a zásadních inovačních změn v širokých souvislostech zahrnujících legislativní a ekonomické aspekty.

VZTAHY K OSTATNÍM OBLASTEM VZDĚLÁVÁNÍ

Oblast obsahuje mnoho tradičních inženýrských zaměření i mezioborových studií a nově vznikajících oborů. Jednotlivé obory se přitom prolínají mezi sebou, obdobně, jako se dnes prolínají základní vědní disciplíny. Žádný obor se nerozvíjí izolovaně.

Společným jazykem všech inženýrů je matematika a ve spojitosti s výrobou vždy nutně i fyzika. Pokud je součástí oboru přetváření materiálu i po stránce jeho chemického složení, připojuje se ke společnému základu chemie. Jestliže je ke zpracování matérie na výrobek použito živých organismů průmyslovým způsobem, je nezbytné studium biologie, tj. oblast vzdělávání biologie a ekologie. Technické obory se prolínají navzájem, což plyne někdy z míry obecnosti jejich objektu, například měření, regulace a automatizace, jindy z potřeby propojit stroj a proces, například chemické inženýrství. Existuje tedy souvislost rovněž s oblastí vzdělávání strojírenství a materiály.

V přípravě absolventů pro zpracovatelský průmysl je nutné brát zřetel též na vzdělání v ekologické, legislativní a ekonomicko-manažerské oblasti. Z toho vyplývá souvislost s oblastmi vzdělávání biologie a ekologie, právo a ekonomické obory.

Vzdělávání potřebné v této oblasti se nerealizuje pouze na technických vysokých školách, ale i v aplikovaných oborech na univerzitách, kde je udílen titul magistr, pro ně však také platí výše uvedené v plné míře.

CHARAKTERISTICKÉ PROFESE A RELEVANTNÍ REGULOVANÉ PROFESE

Absolventi naleznou uplatnění v široké škále oblastí – v samotném zpracovatelském procesu ve firmách či institucích, v orgánech státní správy a samosprávy, v manažerských pozicích soukromých i státních firem i ve výzkumných organizacích. Jsou schopni se dále vzdělávat a sledovat dění v oboru, a to jak v mateřském, tak v cizím jazyce.

Absolventi krátkého cyklu jsou schopni porozumět funkci strojů a přístrojů ve specializaci, pro kterou byli školeni. Po zaškolení na konkrétní úkoly mohou zastávat i místa vedoucích provozních skupin. Absolventi mohou zastávat i místa kvalifikovaných prodejců a odborníků v marketingu, protože jsou vzdělaní natolik, že jsou schopni komunikovat s laickou veřejností o parametrech a užitných vlastnostech zařízení.

Absolventi bakalářských studijních programů mohou vykonávat odborné činnosti v provozu s možností perspektivního rozvoje vědomostí a znalostí ve vztahu ke svěřenému zařízení. Absolvent bakalářského stupně studia má předpoklady vykonávat činnosti zařazené mezi odborné činnosti středně kvalifikované, opravňující k vedení dílčích částí zakázky a řešeních dílčích problémů; s narůstající délkou praxe nebo v případě schopnějších absolventů mohou být zařazováni postupně též na pozice odpovídající odborným činnostem vysoce kvalifikovaným. Absolventi bakalářských studijních programů mohou zastávat i místa kvalifikovaných prodejců a odborníků v marketingu, protože jsou vzdělaní natolik, že jsou schopni komunikovat s laickou veřejností o parametrech a užitných vlastnostech strojních zařízení.

Absolventi magisterských studijních programů nacházejí své uplatnění v technických, výrobních a řídicích funkcích. Praxe v délce několika let je nezbytným předpokladem zejména u vedoucích týmů. Po doplnění pedagogického vzdělání jsou schopni vyučovat odborné předměty na technických středních školách.

Doktorské studium je přípravou na vysoce kvalifikované odborné výzkumné činnosti. V oblasti vzdělávání Zpracovatelský průmysl existuje základní badatelský výzkum, který musí na světové úrovni rozvíjet právě postgraduální studenti a absolventi, vědečtí pracovníci na fakultách, v akademii věd a ve výzkumných ústavech rezortu. Absolventi mohou pracovat jako vědecko-výzkumní pracovníci či jako učitelé v příslušných oborech na vysoké škole. Po doplnění pedagogického vzdělání jsou schopni vyučovat odborné předměty na technických středních, případně vysokých školách.